

Indenrigsministeren: Nei, nogen grundlovmæssig Hindring er der vistnok ikke derfor, men den ærede Landstingsmand vil dog vistnok erkjende, at uden Forandring i bestaaende Love er der ingensomhelst Udsigt til, at dette Tilgodehavende vil kunne komme ind.

Andræ: Jeg maa saa vel igjen tilføie, at en Forandring i den bestaaende Lov er foregaaet stiltiende i en Række af Aar; thi den bestaaende Lov, Forordningen 29de September 1841, udtaler udtrykkeligt, at der ved Planerne skal noiaagtigt tages Hensyn til, at ikke andre Arbejder foreskrives, ikke andre Arbejder komme til Udførelse end de, som Veikassen kan see dækkede ved de Bidrag, som der nærmere omtales.

Indenrigsministeren: Ved Jagttagelsen af denne Forfrist vil en yderligere Forøgelse af Veikassens Gjæld kunne undgaaes, men derved vil endnu ikke bringes noget Middel tilveie til at tilbagebetale den Gjæld, den er kommet i.

Larsen: Den høitærede Indenrigsminister har under denne Sags Behandling anstillet adskillige Beregninger, som synes at stille Forholdet for Kjøbenhavns Amt, saaledes som det vilde blive efter dette Lovforslag, særdeles gunstigt, ja, tilsidst blev det endog saa gunstigt, at man maatte troe, at Amtet vilde vinde ved denne Forandring. Jeg skal tillade mig til den høitærede Ministers Bemærkninger at gjøre adskillige Modbemærkninger. Naar jeg tager Oversigten for mig over, hvad Arbeidsudgiften har været til samtlige Landets Hovedlandeveis i 10 Aar fra 1854—55 til 1863—64, saa seer jeg, at denne gennemsnitligt har udgjort 280,159 Rb. om Aaret, medens den i de sidste 3 Aar, nærværende Finantsaar iberegnet, er gaaet ned til 218,000 Rb., som er Overslagssummen i dette Aar, de almindelige Udgifter fraregnet. I Finantsaaret 1864—1865 var Udgiften allerede bragt ned til 232,879 Rb.,

hvorved maa bemærkes, at der i dette Aar falder en betydelig Udgift til Randers Sønderbro paa 23,000 Rb. Det sees saaledes, at ved det nye System, som er indført for 2—3 Aar siden, er der opnaaet en ikke ganske ringe Besparelse, idet Udgifterne nu ere omtrent 60,000 Rb. mindre om Aaret, end de vare i Tiaaret fra 1854—55 til 1863—64. Det er jo allerede et godt Skridt fremad mod de 20 pCt., som ere stillede i Udsigt af den Commission, der havde denne Sag til Betænkning, og det forekommer mig, at det slet ikke vilde være uheldigt, om man fremtidig bibeholdt denne Behandlingsmaade af Veiene, hvorved man da maatte kunde komme til virkelig at bespare 20 Procent. Smidler tid troer jeg nok, at dette System ikke kan siges at være prøvet i en saadan Grad, at man kan lægge Resultatet til Grund for en fremtidig Beregning over, hvad Udgifterne sandsynligviis vilde blive; thi dette System er endnu saa nyt, at der aldeles ikke foreligger noget Resultat for, eller nogen Udsigt til, at Veiene fremtidig vilde kunne holdes vedlige for denne Sum. Smidler tid har den høitærede Indenrigsminister medregnet Resultatet for disse 3 Aar i den Beregning, han har anstillet. Det forekommer mig, at, naar man vil drage en taalelig rigtig Slutning om, hvad Vedligeholdelsesudgifterne til Hovedlandeveisene vilde blive, fra hvad der i saa Henseende er udredt i de foregaaende Aar, maa man lægge det Tiaar til Grund, som gaaer forud for Systemforandringen. Naar jeg saaledes tager Tiaaret fra 1854—55 til 1863—64, saa vil det sees, at Udgifterne for gamle Kjøbenhavns Amt have været 38,589 Rb. og Indtægterne af Bommene 16,578 Rb. Der bliver saaledes igjen 22,011 Rb. Naar man nu deraf vil udlede en Slutning om, hvor stor Meerudgiften for Fremtiden vil blive for dette Amt, dersom det foreliggende Lovforslag bliver ophøiet til Lov, saa maa jo fra denne Sum først drages Amtets hidtidige Udgifter til Hovedlandeveisene, som have udgjort 1 Rb. pr. Td. Hartkorn, hvorefter der